گونه خوشحال باشم درحالی که صاحب قرن (اسرافیل) قرن (شیپور) را به دهان گرفته و چهره اش را کج نموده و گوش به زنگ ایستاده است و منتظر است که دستور دمیدن به او داده شود تا در آن بدمد.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «كَيفَ أَنْعَمُ وَقَدِ اِلْتَقَمَ صَاحِبُ القَرْنِ القَرنَ وَحَنَى جَبهَتَهُ وَأَصْغَى سَمْعَهُ يَنتَظِرُ أَن يُّؤمَرَ أَن يَنفُخَ فَيَنفُخُ»: «چگونه خوشحال باشم درحالی که صاحب قرن (اسرافیل) قرن (صور) را به دهان گرفته و چهره اش را کج نموده و گوش به زنگ ایستاده و منتظر است دستور دمیدن به او داده شود تا در آن بدمد». مسلمانان گفتند: یا رسول الله، ما چه بگوییم؟ فرمودند: «قولوا: حَسبُنَا اللهُ وَنِعمَ الوَكيل تَوَكَّلنا عَلَي اللهِ رَبَّنا»: «بگویید: الله برای ما کافی است و او بهترین سرپرست ما است و ما بر پروردگارمان توکل کردیم».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: چگونه در دنیا خوشحال و مسرور باشم و از آن لذت ببرم درحالی که قیامت نزدیک شده است و ملک مسؤول دمیدن در صور - یعنی اسرافیل - دهان بر صور نهاده و صورتش را مایل نموده و ساکت و منتظر و آماده است تا دستور دمیدن در صور صادر شود و در آن بدمد و اینگونه تمام کسانی که در آسمان ها و زمین هستند بمیرند و قیامت برپا شود؟ گویا این امر - یعنی نزدیکی قیامت - بر اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم گران آمد و (آنان را نگران و آشفته نمود) در نتیجه پرسیدند: ما چه بگوییم یا رسول الله؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنان فرمود: بگویید: «حَسبُنَا اللهُ وَنِعمَ الوَكيل تَوَكَّلنا عَلَي اللهِ رَبَّنا»؛ یعنی: الله ما را کافیست و او سرپرست و کفیل ماست و او بهترین کفیل است و ما بر او توکل کردیم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10545